

Дело C-515/19

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

8 юли 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Conseil d'État (Франция)

Дата на акта за преюдициално запитване:

28 юни 2019 г.

Жалбоподател:

Eutelsat SA

Ответници:

Autorité de régulation des communications électroniques et des postes

Inmarsat Ventures Ltd

[...]

[...], дружество Eutelsat иска от Conseil d'Etat (Държавен съвет, Франция), [...]:

1°) да отмени поради превишаване на правомощията Решение № 2018-0001 от 22 февруари 2018 г. на Autorité de régulation des communications électroniques et des postes (Регулаторния орган за пощите и електронните комуникации, наричан по-нататък „Регулаторният орган“), с което на дружеството Inmarsat Ventures Limited се издава разрешение за експлоатация на допълнителни наземни компоненти на мобилна спътникова система,

[...]

Жалбоподателят твърди, че:

- [...][ориг. 2][...]

- Регулаторният орган е допуснал грешка при прилагане на правото и явна грешка в преценката, като е издал на дружеството Inmarsat Ventures Limited разрешение за експлоатация на допълнителни наземни компоненти, с което е нарушил приложимата европейска правна уредба, тъй като предвидената от дружеството Inmarsat Ventures Limited мрежа не представлява мобилна спътникова система, наземните станции на тази мрежа не са проектирани като „допълнителни“ компоненти на спътниковата система, тази мрежа не преследва целите, определени от европейския законодател за системите, предоставящи мобилни спътникови услуги, и поради обстоятелството, че Inmarsat не е предоставяло мобилни спътникови услуги преди датата, предвидена в член 4, параграф 1, буква в), подточка ii) от Решение № 626/2008/ЕО [на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 2008 година относно подбора и издаването на разрешения за системите, предоставящи мобилни спътникови услуги (МСУ) (ОВ L 172, 2008 г., стр. 15)], тоест на 1 декември 2016 г., което представлява пречка за издаването на такова разрешение;

- [...]

[...] Регулаторният орган за пощите и електронните комуникации иска жалбата да бъде отхвърлена. [...].

[...] дружеството Inmarsat Ventures Limited иска жалбата да бъде отхвърлена [...].

С молба за встъпване, постъпила на 5 юни 2019 г., дружествата Viasat Inc. и Viasat UK Ltd искат от Conseil d'Etat да уважи жалбата на дружеството Eutelsat [...]. Те подкрепят изтъкнатите от жалбоподателя основания и също така твърдят, че обжалваното разрешение не е мотивирано в достатъчна степен, тъй като Регулаторният орган не е взел страна по въпроса дали наземните станции на предвидената от дружеството Inmarsat Ventures Limited мрежа биха могли да се свързват с подвижна наземна станция по смисъла на Решение № 626/2008/ЕО от 30 юни 2008 г. и следователно да представляват допълнителни наземни компоненти, както и че това разрешение е опорочено от грешка при прилагане на правото, доколкото с него на съответния бенефициер се разрешава да експлоатира допълнителни наземни компоненти в нарушение на член 8, буква в) от посоченото по-горе Решение № 626/2008/ЕО.

[...];

С оглед на:

- Договора за функционирането на Европейския съюз,
- Решение № 2007/98/ЕО на Европейската комисия от 14 февруари 2007 г.,

- Решение № 626/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 2008 г.,

- Решение № 2009/449/ЕО на Европейската комисия от 13 май 2009 г.;[ориг. 3]

- преюдициалното запитване по дело С-100/19, отправено до Съда на Европейския съюз от Cour d'appel de Bruxelles на 8 февруари 2019 г.;

- [...];

По спора:

1. В Решение № 2007/98/ЕО на Комисията от 14 февруари 2007 година относно хармонизиране на използването на радиочестотния спектър в честотния обхват от 2 GHz за въвеждането на системи, предоставящи мобилни спътникови услуги, се предвижда, че държавите членки предоставят тези честотни ленти (наричани честотни ленти за МСУ, „mobile satellite services“, мобилни спътникови услуги) на разположение на системи, предоставящи мобилни спътникови услуги в Общността, считано от 1 юли 2007 г. С Решение № 626/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 2008 година относно подбора и издаването на разрешения за системите, предоставящи мобилни спътникови услуги, се създава процедура на Общността за подбор на оператори на мобилни спътникови системи, които са кандидати да използват тази радиочестотна лента в съответствие с Решение № 2007/98/ЕО от 14 февруари 2007 г., и се определят условията за съгласувано издаване на разрешения от държавите членки на избраните във връзка с това оператори. С посоченото решение се предоставя възможност на държавите членки при определени условия да разрешават на избраните оператори да използват честотни лентата за МСУ, за да експлоатират „допълнителни наземни компоненти“ към мобилните спътникови системи, с цел да се подобри възможността за използване на услугата в районите, където съобщенията с една или повече космически станции не могат да бъдат осигурени с необходимото качество. С Решение № 2009/449/ЕО от 13 май 2009 година [на Комисията относно подбора на оператори на общоевропейски системи, предоставящи мобилни спътникови услуги (МСУ), (ОВ L 149, 2009 г., стр. 65)] Комисията на европейските общности избира дружествата Inmarsat Ventures Limited и Solaris Mobile Limited за оператори на общоевропейски системи, на които е разрешено да предоставят мобилни спътникови услуги.
2. С Решение № 2014-1257 от 21 октомври 2014 г. Регулаторният орган за пощите и електронните комуникации разрешава на дружеството Inmarsat Ventures Limited да използва честотните ленти за МСУ в континентална Франция. С Решение № 2018-0001 от 22 февруари 2018 г. Регулаторният орган предоставя на дружеството Inmarsat Ventures Limited разрешение за експлоатация на допълнителни наземни компоненти на мобилна спътникова

система. Дружеството Eutelsat иска отмяна на това решение, тъй като с него са били превишени правомощия. **[ориг. 4]**

По встъпването:

3. Дружествата Viasat Inc. и Viasat UK Ltd обосновават наличието на достатъчен интерес от отмяната на решението от 22 февруари 2018 г. на Регулаторния орган за пощите и електронните комуникации. Поради това встъпването им е допустимо.

По повдигнатото от дружество Inmarsat възражение за недопустимост:

4. От материалите по делото е видно, че дружеството Eutelsat по-конкретно се е специализирало в предоставянето на услуги за свързаност по време на полет, подобни на тези, които дружеството Inmarsat Ventures Limited възнамерява да използва въз основа на разрешенията, с които разполага, и по-специално на разрешението, което е предмет на настоящия спор. Поради това то разполага с интерес, който му дава право да оспори обжалваното от него решение.

По основаниято, изведено от неспазването на срока, предвиден в член D, 406-14 от Code des postes et des communications électroniques (Кодекс за пощите и електронните съобщения):

5. [...]
6. [...] [отхвърляне на основаниято]

По основаниято, изведено от липсата на проверка от Регулаторния орган за пощите и електронните комуникации за спазване на условията, въведени от член 8 от Решение № 626/2008/ЕО от 30 юни 2008 г.:

7. [...] **[ориг. 5]**
8. [...] [отхвърляне на основаниято]

По основаниято, изведено от нарушение на член L. 32-1 от Code des postes et des communications électroniques:

9. [...]
10. [...] [отхвърляне на основаниято]

По основанията, изведени от неспазването на правото на Европейския съюз:

11. В член 2, параграф 2 от Решение № 626/2008/ЕО от 30 юни 2008 г. се дава следното определение на понятието „мобилни спътникови системи“: „а) [...] означават електронни съобщителни мрежи и съответни съоръжения, които могат да предоставят радиосъобщителни услуги между подвижна

наземна станция и една или повече космически станции, или между подвижни наземни станции посредством една или повече космически станции, или между подвижна наземна станция и една или повече допълнителни наземни компоненти, разположени на точно определени места. Такава система включва най-малко една космическа станция;“, както и на понятието „допълнителни наземни компоненти“: „б) [...] означават наземни станции, използвани на точно определени места, с цел да се подобри възможността за използване на МСУ в географски райони в рамките на района на действие на спътника (спътниците) на системата, където съобщенията с една или повече космически станции не могат да бъдат осигурени с необходимото качество“. Също така в член 8, параграф 3, буква б) от това решение се предвижда, че: „допълнителните наземни компоненти съставляват неразделна част от дадена мобилна спътникова система и се контролират от механизма за управление на спътниковите ресурси и мрежа; те използват същата посока на предаване и същите части от честотни [ориг. б] ленти като съответните спътникови компоненти и да не увеличават потребностите от радиочестотен спектър на съответната мобилна спътникова система“.

12. Член 4 гласи следното: „1. Прилагат се следните изисквания за допустимост: [...] в) кандидатурите включват ангажимент от страна на кандидата, че: [...] ii) МСУ са достъпни във всички държави членки и на поне 50 % от населението и в поне 60 % от общата земна площ на всяка държава членка към момента, определен от кандидата, но във всеки един случай не по-късно от седем години от датата на публикуване на решението на Комисията, прието съгласно член 5, параграф 2 или член 6, параграф 3“. В член 7 се предвижда следното: „1. Държавите членки гарантират, че избраните кандидати, в съответствие със сроковете и зоната, в която се предоставят услугите, за които избраните кандидати са поели ангажимент, в съответствие с член 4, параграф 1, буква в) и в съответствие с националното право и правото на Общността, имат право да използват конкретните радиочестоти, посочени в решението на Комисията, прието съгласно член 5, параграф 2 или член 6, параграф 3, както и право да експлоатират мобилна спътникова система. Те съответно осведомяват избраните кандидати относно тези права. [...] 2. Правата, попадащи в обхвата на параграф 1, са предмет на следните общи условия: [...] б) избраните кандидати изпълняват основни етапи от шест до девет, посочени в приложението, в срок от 24 месеца след приемането на решението за подбор съгласно член 5, параграф 2 или член 6, параграф 3; в) избраните кандидати спазват всички задължения, които са поели в своите заявления или по време на сравнителната процедура за подбор, независимо дали общите потребности от радиочестотен спектър надхвърлят ширината на наличния радиочестотен спектър“. На последно място, в член 8 се предвижда следното: „1. Държавите членки гарантират, в съответствие с националното и общностното право, че техните компетентни органи предоставят на кандидатите, избрани в съответствие с дял II и получили разрешение да използват радиочестотния

спектър в съответствие с член 7, разрешенията, необходими за предоставяне на допълнителни наземни компоненти на мобилни спътникови системи на тяхната територия“. Решението на Комисията относно подбора на оператори на общоевропейски системи, предоставящи мобилни спътникови услуги (МСУ), е публикувано на 12 юни 2009 г. в Официален вестник на Европейския съюз, така че датата, посочена в член 4, параграф 1, буква в), подточка ii), е 13 юни 2016 г. Тази дата обаче е била променена на 1 декември 2016 г.

13. От материалите по делото е видно, че дружеството Inmarsat Ventures Limited възнамерява да използва честотните ленти за МСУ за разработване на система, наречена European Aviation Network (EAN, Европейска авиационна мрежа), предназначена да предоставя услуги по авиационна свързаност. Тази система дава възможност за осигуряване на мобилна услуга за самолети посредством предаване на информация чрез спътник, получавана от терминал, разположен над фюзелажа на самолетите, и за предаване на информация, извършвано от допълнителни наземни компоненти, разположени на територията на Европейския съюз, която е получавана от терминал, разположен под фюзелажа на самолетите, като съвкупността от това предаване на информация се осигурява в рамките на честотната лента за МСУ. Тази система се основава на спътников компонент, който е пуснат в експлоатация на 29 август 2017 г.
14. [...] **[ориг. 7]** [...] [отхвърля се основанието, изведено от целта за намаляване на териториалните различия в цифровия достъп посредством спътници]
15. На второ място, дружеството жалбоподател поддържа, че разрешението за експлоатация на допълнителни наземни компоненти, издадено на дружеството Inmarsat Ventures Limited от Регулаторния орган за пощите и електронните комуникации, противоречи на разпоредбите на Решение № 626/2008/ЕО от 30 юни 2008 г., тъй като предвидената от дружеството Inmarsat Ventures Limited мрежа не представлява мобилна спътникова система, поради това че допълнителните наземни компоненти не представляват неразделна част от нея. Отговорът, който следва да се даде на разглежданото основание, зависи от една страна, от това какви правни критерии позволяват да бъде идентифицирана подвижна наземна станция по смисъла на Решение № 626/2008/ЕО от 30 юни 2008 г., и от друга страна, от това дали това решение изисква, както твърди дружеството жалбоподател, подвижната наземна станция, която осъществява комуникация с допълнителен наземен компонент, също така да може, без отделно оборудване, да осъществява комуникация със спътник, и ако това е така, по какъв начин трябва да бъде извършена преценката на единния характер на оборудването.
16. На трето място, дружеството жалбоподател поддържа, че спорното разрешение нарушава разпоредбите на Решение № 626/2008/ЕО от 30 юни 2008 г., тъй като разрешените с обжалваното решение допълнителни

наземни компоненти нямат допълнителен характер по отношение на спътниковия елемент на мрежата. Отговорът, който следва да се даде на това основание, изисква да се определи, от една страна, дали разпоредбите на член 2, параграф 2 от това решение трябва да се тълкуват в смисъл, че дадена мобилна спътникова система по принцип трябва да се основава на спътникови компоненти или дали те позволяват да се приеме, че съответната роля на спътниковите и наземните компоненти е без значение, включително в конфигурация, при която спътниковият компонент се използва само когато предаването на съобщения с наземните компоненти не може да бъде осигурено, и от друга страна, дали може да бъдат инсталирани допълнителни наземни компоненти по начин, при който да се покрива цялата територия на Европейския съюз с мотива, че космическите станции не позволяват да се осигури необходимото качество на съобщенията в нито едно от местата по смисъла на параграф 2, буква б) от горепосочения член.

17. На четвърто място, дружеството жалбоподател твърди, че разрешението за експлоатация на допълнителни наземни компоненти, издадено на дружеството Inmarsat Ventures Limited от Регулаторния орган за пощите и електронните комуникации, противоречи на разпоредбите на Решение № 626/2008/ЕО от 30 юни 2008 г., тъй като обстоятелството, че дружеството Inmarsat Ventures Limited не е предоставяло мобилни спътникови услуги към датата, предвидена в член 4, параграф 1, буква в), подточка ii) от това решение, тоест към 1 декември 2016 г., представлява пречка за издаването на това разрешение. За да се отговори на това основание е необходимо да се определи дали, в случай че се окаже, че избраният в съответствие с дял II от това решение оператор не е спазил задълженията относно покриване на територията чрез мобилна спътникова система, определени в член 7, [параграф] 2 към крайната дата, предвидена в член 4, параграф 1, буква в), подточка ii), компетентните органи на държавите членки трябва да откажат предоставянето на разрешения за експлоатация на допълнителни наземни компоненти или, в случай на отрицателен отговор, дали могат да откажат предоставянето на такива разрешения.
18. [...] **[ориг. 8]** [...] [отхвърля се основанието, посочено от встъпилите дружества]
19. Въпросите, посочени в точки 15, 16 и 17, са от значение за разрешаването на спора, по който Conseil d'État трябва да се произнесе [...] [сезиране на Съда на основание член 267 ДФЕС]

РЕШИ:

[...] Спира производството по жалбата на дружеството Eutelsat до произнасяне на Съда на Европейския съюз по следните преюдициални въпроси:

1° Какви правни критерии позволяват да се идентифицира подвижна наземна станция по смисъла на Решение № 626/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 2008 г.? Трябва ли това решение да се тълкува в смисъл, че изисква дадена подвижната наземна станция, която осъществява комуникация с допълнителен наземен компонент, да може също така, без отделно оборудване, да осъществява комуникация със спътник? При положителен отговор, как трябва да се извършва преценката на единния характер на оборудването?

2° Трябва ли разпоредбите на член 2, параграф 2 от посоченото решение да се тълкуват в смисъл, че дадена мобилна спътникова система по принцип трябва да се основава на спътникови компоненти, или е допустимо да се приеме, че съответната роля на спътниковите и наземните компоненти е без значение, включително в конфигурация, при която спътниковият компонент се използва само когато предаването на съобщения с наземните компоненти не може да бъде осигурено? Може ли да се инсталират допълнителни наземни компоненти по начин, при който да се покрива цялата територия на Европейския съюз с мотива, че космическите станции не позволяват да се осигури необходимото качество на съобщенията в нито едно от местата по смисъла на параграф 2, буква б) от горепосочения член?

3° В случай че се окаже, че избраният в съответствие с дял II от това решение оператор не е спазил задълженията относно покриване на територията, определени в член 7, параграф 2, към крайната дата, предвидена в член 4, параграф 1, буква в), подточка ii), трябва ли компетентните органи на държавите членки да откажат издаването на разрешения за експлоатация на допълнителни наземни компоненти. В случай на отрицателен отговор, могат ли те да откажат издаването на такива разрешения?

[...]**[ориг. 9]**[...] [подписи]